

Miljö- och energidepartementet
Hanna Brolinsson

Remissyttrande rörande remittering av EU-kommissionens förslag COM (2016)479 förordning om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) och LRF Skogsägarna har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerad remiss. Detta är vårt gemensamma svar.

Sammanfattning

- LRF välkomnar att EU-kommissionen inkluderar och uppdaterar bokföringsreglerna för LULUCF eftersom att detta är en förutsättning för att efterleva Parisavtalet och då Kyotoprotokollet löper ut efter 2020.
- LRF saknar transparens i bokföringen av utsläpp och upptag av växthusgaser från brukad åker och betesmark, vilket är nödvändigt för att skapa incitament för att öka detta upptag.
- LRF är mycket kritisk till EU-kommissionen sätt att hantera referensnivån för brukad skogsmark. Att ge kommissionen rätt att justera medlemsstaternas referensnivåer är i praktiken ett sätt att bestämma över medlemsstater avverkningsnivåer, vilket strider mot EUs principer om proportionalitet, subsidiaritet och kompetensfördelningen över skogsbruk i EU.
- Att därtill föreslå att referensnivån bara får använda samma data och dokumentation som vid sättandet av den nuvarande referensnivån gör

att man konserverar och fråntar länder att använda senaste tillväxtdata och skogsplaniska ambitioner.. Detta är kontraproduktivt och ger tyvärr inte incitament att använda ett hållbart skogsbruk för att bekämpa klimatförändringarna.

- LRF menar att detta förslag, som det är formulerat med delegerade akter och rätt att bestämma skogliga referensnivåer, riskerar att ge EU-kommissionen ett orimligt stort inflytande i att, med stöd av Europeiska Miljöbyrå (EEA), bestämma över enskilda medlemsstater.

Övergripande

LRF menar att det är oerhört viktigt att stimulera ett aktivt jord- och skogsbruk för att binda mer koldioxid från atmosfären och lagra kol i mark, grödor, växande träd och i långlivade produkter, för att på så vis nå Parisavtalets ambitioner. Substitution från fossil till förnybar råvara och energi och ökad lagring i träprodukter har en betydande effekter att reducera de långlivade koldioxidutsläppen, vilket också visas i forskning från bland annat SLU¹.

LRF hävdar bestämt att ett hållbart och multifunktionellt jordbruk och skogsbruk spelar en nyckelroll när det gäller att begränsa klimatförändringar. Det gröna näringslivet är den enda sektor som ger en möjligheter till kolbindning i mark och biomassa och lagring av koldioxid i produkter samt en möjlighet för substitution från fossil energi och resurskrävande råvaror till en bioekonomi baserad på förnybara produkter och energi. I det perspektivet är det således nödvändigt att dessa möjligheter tas väl tillvara i ett klimatpolitiskt ramverk för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) mellan 2021-2030.

LRF välkomnar därför att EU-kommissionen uppdaterar bokföringsreglerna för LULUCF, eftersom att detta är en förutsättning för att efterleva Parisavtalet. Denna förordning behandlar utsläpp och upptag av växthusgaser som tidigare rapporterades av EU och varje medlemsstat enligt Kyotoprotokollet, vilket löper ut efter 2020. Det är positivt att bokföringen införlivas i EUs lagstiftning och att LULUCF-sektorns växthusgasutsläpp bokförs på ett ställe samt i ett makroperspektiv.

¹ Se Lundmark, m.fl. Potential Roles of Swedish Forestry in the Context of Climate Change Mitigation, Forest, 2014.

Bokföring för brukad åkermark, brukad betesmark och brukad våtmark (Art 7)

LRF saknar transperens i bokföringen av utsläpp och upptag av växthusgaser från brukad åker och betesmark. En transparent process för att beräkna detta och rapportera är nödvändigt för att skapa incitament för att öka detta upptag hos markägaren. Jordbrukets möjligheter för att binda mer kol i mark och grödor behöver tas tillvara för att möta klimatutmaningen.

Redan idag vet vi att jordbrukets ca. 1 miljon hektar gräs- och betesvallar i Sverige binder ca. 3 miljoner ton koldioxid per år, enligt nya uppgifter från SLU. Salixodlingen i Sverige binder kol i 12 000 ha odlingar och ersätter fossil energi i värmeverken. Biogas, rapsolja och etanol ersätter stora mängder fossil energi i transportsektorn. Det motsvarar ungefär 1,5 miljon ton koldioxid genom den substitution från fossilt till förnybart som skett. På så vis kompenserar jordbruket redan idag nästan hälften av sektorns egna utsläpp av växthusgaser.

Om den mark som idag ligger i träda och den mark som är extensiv vall skulle odlas med energigrödor (som salix, poppel, hybridasp, etanolvete, gödslad vall mm.) skulle 4,1 miljoner ton koldioxid ytterligare kunna bindas och användas för att ersätta fossil energi eller fossilt material. Jordbruket har då en potential att binda ungefär lika mycket koldioxid som produktionen avger. Förutsättningar för detta behöver skapas och mer forskning behövs på detta område.

Bokföring av brukad skogsmark (Art 8)

LRF anser att det bästa vore att sätta referensnivån, som EU-kommissionen föreslår, till den verkliga skogstillväxten. Då fås ett absolut mått på om en medlemsstat avskogar eller ej. Detta är en stark komponent av hållbart skogsbruk. Att sätta en politisk bestämd referensnivå utifrån vissa principer som utgör ett avverkningstak måste ligga i varje medlemsstats rätt att bestämma utifrån sina skogliga förutsättningar och ambitioner. Förslaget som föreligger riskerar att bli kontraproduktivt och ger tyvärr inte incitament att använda ett hållbart skogsbruk för att bekämpa klimatförändringarna. Tvärtom lägger förslaget fokus på åtgärder för att kontrollera avverkningsnivåer. Därför avvisar vi lagt förslag.

LRF hade istället önskat att se mer stimulans till skogstillväxt och skogsprodukter (HWP, Harvested Wood Products). Detta eftersom att den största klimatnyttan skapas genom ett aktivt skogsbruk som binder kol genom att förnybara råvaror ersätter fossila (substitution), samtidigt som det aktiva brukandet ger ökad tillväxt som leder till ökat upptag av koldioxid.

Kommissionens förslag ger nu enbart medlemsstaterna incitament att inte avverka för mycket, vilket motverkar den potentiella klimatnytta som högre tillväxt och mer skogsprodukter utgör i en biobaserad ekonomi.

Kontroll av efterlevnad (Art 12)

LRF menar att förslaget riskerar att ge EU-kommissionen ett orimligt stort utrymme att, med stöd av Europeiska Miljöbyrån (EEA), reglera referensvärdena för skördenivåerna i skogen för varje medlemsstat. Detta är en stor förändring jämfört med LULUCF-fördraget i Kyotoprotokollet som är oacceptabelt, då det står helt i strid med EU:s principer om subsidiaritet och det faktum att skogspolitiken är en nationell kompetens.

LRF anser också att kommissionens förslag att använda delegerade akter för att bestämma över jordbruks- och skogsmark är ett icke transparent arbets sätt som är negativt för den demokratiska processen. Viktiga regler och beslut måste alltid ligga i förordningen.

Vänliga hälsningar

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Isabel Moretti
Enhetschef Energi & Miljö

Magnus Kindbom
Direktör, LRF Skogsägarna